אש קודש — כי תבוא

וירעו אותנו המצרים ויענונו וכו' ונצעק אל ד' אלקי אבותינו וכו' וירא את ענינו ואת עמלינו ואת לחצנו, וצ"ל הא דרשו חז"ל ענינו עמלנו ולחצנו שכל אחת לצרות אחרות מרמזת, ענינו זו פרישות ד"א, עמלנו אלו הבנים וכו', א"כ למה לא נאמרו כל אלו בוירעו אותנו המצרים. רק בוישמע ד' את קולנו.

אבל כעת רואים אנו שאין אנחנו מרגישים כל צער וצרה בערך שהיינו מרגישים לשעבר כל צרה גם קטנה שבאה עלינו, ואילו היינו מרגישים עתה את כל צערה של כל צרה בהרגשה ומרירות כזו שהרגשנו אז, כי אז לא הי' אפשרות להתקיים ח"ו אפילו יום אחד, הסבה הפשוטה היא כמו שאמרו חז"ל (שבת יג) אין בשר המת שבחי מרגיש באיזמל, רק רמיסה בכל עצמותנו מרגישים אנו, העולם חשוך בעדנו, לא יום ולא לילה רק מהומה ומבוכה, דומה כאילו כל העולם שוכב עלינו ומעיק ולוחץ אותנו עד ח"ו להרצץ, ולא בפרטיות כל צרה לפי ערכה הקשה. לכן בוירעו אותנו המצרים לא נאמר בפרטיות במה הרעו, כיון שלא הרגישו ישראל את כל גזרה רעה לעצמה, אבל הוא ית' שמע את קולנו וראה את פרט של כל צרה כמו שדרשו חז"ל ענינו וכו' וריחם והושיענו.